Nadal: la llum persisteix

i ha un abans i un després de cada Nadal, la vida és lleugerament diferent, més prima o més grassa, més alta o més menuda, més simple o més complexa. Són coses gairebé imperceptibles que només es fan evidents en la pupil·la d'un ull expert. Quan arriba el solstici d'hivern la vida fa un tomb, el món es capgira i dels cims nevats sorgeix un torb de llum que omple els cors de confeti durant uns dies.

No és res completament sincronitzat, però els fets se succeeixen ràpidament, primer el solstici, Nadal i sant Esteve, després el dia dels innocents i Cap d'Any. Les llumetes dels aparadors fan pampallugues com si algú demanés auxili en codi Morse, sonen remors de nadales enllaunades, els carrers s'omplen de gent de tota mena i el temps es condensa en un clímax que es desinfla del tot l'endemà de Reis. I, malgrat tot, la llum persisteix.

Comencem l'any nou anestesiats, però diferents, perquè ningú es banya dues vegades en les aigües del mateix Nadal, per molt que s'assemblin i que el torró de can Foix o les avellanes d'en Sagarra tinguin el mateix gust de sempre. La vida ens empeny paorosament cap endavant, rodejats a banda i banda pel soroll enfollit dels nostres dies, entre els bojos que llencen pedres i els més bojos encara, que dicten lleis a la seva conveniència.

Res queda en punt mort durant la nit màgica dels avets, els dies de solstici són espurnes de llum en almanacs de foscor. Nadal és un punt d'inflexió en la gràfica de la vida, tot el que puja, baixa i tot el que baixa, puja. Després ens quedarà un llarg camí, cavalcant al ras fins al solstici d'estiu i més enllà, intentant encalçar els nostres anhels i fugint dels nostres fantasmes, fins que l'or dels àlbers torni a caure i neixin novament les estrelles d'un altre Nadal.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/12/24/nadal-llum-persisteix/820752.html?utm_source=rss